

Có Một Mùa Thu Thật Dễ Thương

Có một mùa Thu thật dễ thương! Tôi đang đây một khách qua đường...thấy trời tim tím thì tôi nói: "Có một mùa Thu thật dễ thương!".

Là nghĩa là thương không phải ghét...những con chim sẻ của ai nuôi, với mình bắt chọt như là bạn, nhìn chúng bay mà bỗng thấy vui!

Chim sẻ bay và lá...cũng bay! Hình như tất cả hóa thành mây? Chỉ hoa hường trắng buồn đơn lẻ, chắc ngậm ngùi đang thương nhớ ai?

Nụ hoa hường trắng...hường hay trắng? Trắng chó hường đâu hối má nàng! Tôi muốn bắt chơi từng chút gió gửi về xa lăm tận phuong Nam...

Gửi về ai đó miền Nam Mỹ, ngày tháng này nơi đó đã Thu, ngày tháng này năm nao đã nhạt...chỉ còn màu tím đọng trên tay!

Tôi đưa bàn tay không ai cầm, tôi bỗng buồn ô hay Thâm Tâm...tiễn người không nói đưa ra biển, không nói dòng sông, chỉ nắng vương...

Vương vương chiều Thu bay áo dài...bay từ dĩ vãng đến hôm nay...con đường lá rụng chưa nhiều lấm...vẫn đủ cho hoàng hôn ngắt ngây!

Có một mùa Thu thật dễ thương...có hoa tim tím nở bên đường...có ai tim tím đôi môi lạnh...một chút ngờ như buổi tịch dương...

Ôi một mùa Thu ta muốn khóc...nhớ ơi những cọng khói lam chiều...Một người viễn xứ buồn như vậy, em đọc bài thơ em thấy sao?

Trần Văn Lê